

4. Četrty tožbeni razlog: SRB ni izpolnila obveznosti obrazložitve izpodbijane odločbe, kar ni v skladu s členom 296 PDEU.

(¹) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1).

Tožba, vložena 4. januarja 2019 – Clatronic International/EUIPO (PROFI CARE)

(Zadeva T-5/19)

(2019/C 82/73)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Clatronic International GmbH (Kempen, Nemčija) (zastopnik: O. Löffel, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija, figurativnega znaka PROFİ CARE – Prijava št. 1 372 358

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 15. oktobra 2018 v zadevi R 504/2018-1

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 7(1)(b) in (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- Kršitev člena 94(1) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 11. januarja 2019 – Fastweb/Komisija

(Zadeva T-19/19)

(2019/C 82/74)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Fastweb SpA (Milano, Italija) (zastopniki: M. Merola, L. Armati, A. Guarino in E. Cerchi, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost odločbe z dne 31. avgusta 2018, s katero je Evropska komisija odobrila koncentracijo v zadevi M.9041 – HUTCHISON/WIND TRE v smislu člena 6(1)(b) in člena 6(2) Uredbe Sveta št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja devet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev členov 2 in 8 Uredbe: očitna napaka pri presoji in neobstoj preiskave, ker je Komisija štela, da vstop novega *Mobile Network Operator* (MNO) kot tak zadostuje za reševanje horizontalnih učinkov koncentracije, ne da bi upoštevala dejavnike, ki so povzročili uspeh vstopa družbe H3G.
 - Tožeča stranka se v zvezi s tem sklicuje na očitno napako pri presoji in neobstoj preiskave Komisije, ker je ta štela, da vstop novega MNO kot tak zadostuje za reševanje horizontalnih učinkov koncentracije, ne da bi upoštevala dejavnike, ki so povzročili uspeh vstopa družbe H3G. Že v zadevi M.7758 Komisija zlasti ni preverila, ali novi MNO (bodisi na maloprodajnem bodisi na veleprodajnem trgu) razpolaga z operativnimi zmogljivostmi, ekonomskim stanjem in naložbami, ki bi bili kot celota vsaj enakovredni tistim, ki jih ima družba H3G, ki je v prvih letih delovala na trgu v polnem razmahu. Poleg tega naj bi Komisija morala upoštevati učinek asimetrije cen zaključevanja klicev, ki je bila na voljo družbi H3G, na konkurenčno dinamiko, kar je tej družbi dajalo veliko prednost pred ostalimi MNO.
2. Drugi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev členov 2 in 8 Uredbe ter na očitno napako pri presoji Sveznja MNO.
 - Tožeča stranka se v zvezi s tem sklicuje na očitno napako pri presoji sveznja zavez. Natančneje, primerjava zmogljivosti z vidika frekvenc H3G pred združitvijo vzbujata resne dvome glede zadostnosti predvidene spektralne zmogljivosti. Komisija se je poleg tega zanašala na prihodnje in negotove dogodke, med njimi na sodelovanje novega MNO na prihodnjih razpisih, pri čemer pa ni upoštevala povečanih bremen, povezanih z bližajočo se prenovo in preureditvijo spektra prenesenih frekvenc. Komisija je sprejela prenos neustreznega števila strani, pri čemer se je zanašala na negotove sporazume s *Tower Companies*. Nazadnje, prehodni sporazum – sklenjen s strankami, ki priglašajo koncentracijo – katerega struktura temelji na sposobnosti, občutno zmanjšuje spodbude k vlaganju.
3. Tretji tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev členov 2 in 8 Uredbe ter očitno napako pri presoji in neobstoj preiskave, ker analiza koncentracije in zavez temelji na napačni predpostavki, da je cena edini pomemben dejavnik konkurenčnosti, pri čemer sta kvaliteta in konvergenca zapostavljeni.
 - Tožeča stranka opozarja na neobstoj preiskave, ker analiza koncentracije in zavez temelji na napačni predpostavki, da je cena edini pomemben dejavnik konkurenčnosti na upoštevem trgu. Komisija naj ne bi upoštevala, da sta omrežna kakovost in pokritost enako pomembni, in ne bi smela opraviti zgolj statične analize preferenc zelo pristranskega vzorca uporabnikov, ki spadajo v kategorijo tistih, katerih potrošnja je majhna. Poleg tega naj ne bi upoštevala pomembnosti konvergence, ki je odločilna za novega udeleženca, ki potrebuje dodatne vzpodbude v primerjavi z uveljavljenim operaterjem (kakršna je bila družba H3G). Izbira pridobitelja, ki se je sposoben soočiti s podobno zahtevo, naj bi zagotovila večjo dolgoročno učinkovitost in vzdržljivost zavez.
4. Četrty tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev členov 2 in 8 Uredbe ter neobstoj preiskave, ker ni bilo upoštevano, da je bil namen koncentracije protikonkurenčen.

- Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da je Komisija po eni strani priznala, da je bil za stranke namen koncentracije tako imenovani „market repair“, po drugi strani pa ni opravila nobene analize v zvezi s protikonkurenčnim usklajevanjem strank prek koncentracije. Nova odločba je bila torej sprejeta brez opravljene preiskave.
5. Peti tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev členov 2 in 8 Uredbe ter očitno napako pri presoji tega, ali lahko zaveze odpravijo pomisleke glede usklajenih učinkov na maloprodajni trg, in neobstoj preizkusa združljivosti dogovorov o gostovanju/nacionalnih MOCN s členom 101 PDEU.
- Tožeča stranka se sklicuje na napačno presojto tega, ali lahko zaveze odpravijo pomisleke glede usklajenih učinkov na maloprodajni trg. Novi udeleženec bi moral, da bi lahko deloval zares agresivno in da bi „prekinil“ dogovorjeno ravnovesje, namreč imeti možnost delovati neodvisno od drugih MNO. Vendar formula, izbrana za dajanje na voljo virov (dogovori o gostovanju in nacionalni MOCN), ustvarja tesno medsebojno odvisnost MNO in *Joint Venture* za daljše časovno obdobje, kar dokazujejo rezultati nedavnih prodaj frekvenc na dražbah v Italiji in, bolj na splošno, poslovne politike vseh MNO. V okviru odločbe poleg tega ni bil izveden preizkus združljivosti dogovorov o gostovanju/nacionalnih MOCN s členom 101 PDEU.
6. Šesti tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev členov 2 in 8 Uredbe ter očitno napako pri presoji, ali lahko zaveze odgovorijo na pomisleke glede konkurenčnosti na trgu veleprodajnega dostopa in posredovanja klicev v mobilnih omrežjih.
- Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da je Komisija storila napako pri rekonstrukciji hipotetičnega scenarija in s tem, da je štela, da bo družba Iliad spodbujena k temu, da ponudi take storitve kljub neobstoju takih ukrepov in izkušnjam tega operaterja v Franciji. Nasprotno pa so zaveze novega MNO spodbujale izključno k pridobitvi strank *Market Virtual Network Operator*.
7. Sedmi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 8(2) uredbe, napako pri presoji in kršitev načela dobrega upravljanja.
- Tožeča stranka se v zvezi s tem sklicuje na kršitev člena 8(2) Uredbe (napaka pri presoji) in na kršitev načela dobrega upravljanja (neobstoj preiskave), ker je Komisija družbo Iliad sprejela kot sposobno, ne da bi upoštevala tveganje za učinkovitost zavez, povezanih z vstopom operaterja z njenimi značilnostmi, in ne da bi v zavezah določila primerna zagotovila, zlasti glede omrežne kakovosti in pokritosti.
8. Osmi tožbeni razlog, ki se nanaša na storitev očitne napake pri presoji in neobstoj preiskave, ker Komisija nikakor ni preučila namena nove koncentracije.
- Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da je Komisija že v odločbi iz leta 2016 navedla, da je namen transakcije „market repair“, ne da bi analizirala povezanost. Komisija v novi odločbi ponovno ni upoštevala te bistvene okoliščine in ni opravila nikakršne presoje v zvezi s cilji nove transakcije, vključno z uresničitvijo namena prvotne transakcije. Komisija poleg tega – v nasprotju s svojo prakso in s sodno prakso – ni preučila učinkov, ki neposredno izhajajo iz ukinitve konkurenčne omejitve na trgu, povezanem s pooblastili soodločanja VEON.
9. Deveti tožbeni razlog, ki se nanaša na očitno napako pri presoji, ki jo je storila Komisija, ker ni štela, da je treba zaradi spremenjenih tržnih razmer zaveze prilagoditi.
- Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da je Komisija menila, da na upoštevnem trgu ni prišlo do bistvenih sprememb od sprejetja odločbe iz leta 2016 v zadevi M.7758, pri čemer ni podala ustreznih obrazložitve.